सादरं स्नपयित्वा च दत्वा स्निग्धं च भोजनं
कृत्वा ऽउत्सङ्गे च पप्रच्छ सा तं बालविनष्टकं । 49
पुत्र किं रोषितस् तातो रुद्रशर्मा त्वया मयि?
तच् छ्रुत्वा ऽएव स तां बालो जगाद ऽअपरमातरं । 50
अतो ऽधिकं ते कर्तास्मि, न चेद् अद्य ऽअपि शाम्यसि,
स्वपुत्रपोषिणी कस्मात् त्वं मां क्लिश्नासि सर्वदा । 51
तच् छ्रुत्वा प्रणता सा तं बभाषे शपथोत्तरं,
पुनर् न ऽएवं करिष्यामि, तत् प्रसादय मे पतिं । 52
ततः स बालो ऽवादीत् तां, तर्ह्य् आयातस्य मत्पितुः
आदर्शं दर्शयत्व् एका त्वच्चेटी, वेद्म्य् अहं परं । 53
तथा ऽइत्य् उक्त्वा तया चेटी नियुक्ता रुद्रशर्मणः
आगतस्य क्षणात् तस्य दर्शयामास दर्पणं । 54
तत्र तस्य ऽएव तत्कालं प्रतिबिम्बं स दर्शयन्,
सो ऽयं द्वितीयस् तातो मे तात ऽइत्य् आह स्म बालकः । 55
तच् छ्रुत्वा विगताशङ्कस् ताम् अकारणादूषितां
पत्नीं प्रति प्रसन्नो ऽभूद् रुद्रशर्मा तदा ऽएव सः । 56
एवम् उत्पादयेद् दोषं बालो ऽपि विकृतिं गतः,
तद् अयं रञ्जनीयो नः सम्यक् परिकरो ऽखिलः । 57
इत्य् उक्त्वा सरुमण्वत्कः सो ऽथ यौगन्धरायणः
सर्वं संमानयामास वत्सराजोत्सवे जनं । 58

Digitized by Google